

Ser man Sagen fra Forbrugernes Standpunkt, som man jo ogsaa billigvis bør, falder det i Øjnene, at det vil være meget vanskeligt for de allerfleste egentlige Forbrugere at forsyne sig ved Auktionerne, thi af den Slags Sager køber man som Regel ikke mere end til det øjeblikkelige Forbrug. De fleste af den Slags Sager ville ikke en Gang kunne taale at henligge længe, naturligvis bortset fra Frugter i visse Tilfælde, Kartofler og den Slags Ting; en Mængde Grøntsager ville ikke kunne taale det eller i hvert Fald kun paa visse Tider af Aaret. Naar man saaledes kun køber til det daglige Forbrug, ville Forbrugerne ikke have megen Fordel af disse Auktioner, fordi der ikke udbydes saa smaa Partier, at den almindelige Køber kan faa netop saa meget, som han har Brug for; Partierne ville som Regel være for store til, at den almindelige Forbruger kan forsyne sig paa den Maade. Dernæst siger man, vistnok med Føje, at hvis saadanne Auktioner skulle kunne trives, maa de afholdes tidlig om Morgenens, Kl. 5—6, altsaa paa en Tid, da Forbrugerne ikke let ville kunne være til Stede for at overvære Auktionerne og forsyne sig. Endvidere kan man gøre den Indvending, at ved disse Auktioner vil der som ved alle andre altid være meget daarlig Lejlighed for Køberne til at undersøge Varerne, saaledes at man meget let — navnlig ogsaa ved disse Auktioner — vil kunne faa noget, som man ikke har Brug for og ikke synes om. — Endelig er der jo en tredje Klasse af Personer, som kunde være interesserede i dette Forhold, og det er Mellemandlerne, og man kan vel nok sige, at Mellemandlerne ville være dem, der ville høste Fordelen. Det er imidlertid ikke dem, Lovforslaget tager Sigte paa; det kan være meget godt, at Mellemandlerne ogsaa have deres Fordel, men det er ikke det, Lovforslaget vil. Lovforslaget vil netop have, at disse Varer skulle kunne gaa direkte fra Producenterne til Forbrugerne, og det er det, Gartnerforeningen antager, man ikke vil kunne føre igennem, eller der ikke vil kunne faa nogen Betydning.

Det er gjort gældende i Bemærkningerne til Lovforslaget, at man i Udlandet paa adskillige Steder har saadanne Auktioner, og at det der skal have vist sig, at de danne et udmærket Bindeled mellem Producenterne og det forbrugende Publikum. Derimod gøres det gældende fra Gartnerforeningens Side, at det vistnok er rigtigt, at noget saadant finder Sted, men at det

som Regel i alt Fald kun vil kunne gaa i meget store Stæder som Paris, London, Berlin og lignende Byer, medens det i andre Stæder ikke altid og alle Vegne er lykkedes. Det skal f. Eks. have vist sig, at da man gjorde Forsøg med saadanne Auktioner i Leipzig og Lübeck, saa maatte man opgive det, fordi det ikke fandtes hensigtsmæssigt. Jeg har ment at burde gøre disse Bemærkninger, som væsentlig ere et Referat af det Andragende, der er fremkommet til Landstinget. Jeg tror nemlig, at naar en Sag af den Vigtighed for en stor Klasse Producenter i Landet foreligger, vil det være naturligt, at man undersøger Sagen nærmere, og jeg skal derfor paa et senere Tidspunkt foreslaa et Udvalg nedsat.

Madsen-Mygdal: Jeg var nærmest tilbøjelig til at tro, at dette lille Lovforslag vilde være gaaet gennem Landstinget uden Omtale, og jeg skulde derfor ikke have forlangt Ordet, naar jeg ikke var bleven foranlediget dertil af den foregaaende ærede Taler. I Modsætning til ham finder jeg nemlig Anledning til at anbefale dette Forslag. Det forekommer mig, at det er ret hensigtsmæssigt og ret nyttigt. Det er jo i fuldstændig Overensstemmelse med den Lov, der blev vedtagen her paa Rigsdagen i 1892 angaaende Salg af Fisk ved Auktion. Det er endogsaa fuldstændig indlysende med denne Lov med Undtagelse af det Punktum, som indeholder den Bestemmelse, at forinden en saadan Bevilling, som omhandles i Lovforslaget, gives, skal der gives Kommunalbestyrelsen Lejlighed til at erklære sig over Andragendet, og denne Bestemmelse finder jeg ikke noget at erindre imod. Jeg vil altsaa anbefale dette Lovforslag. Jeg kan heller ikke se, at de Indvendinger, som den ærede Taler har gjort mod Lovforslaget, have nogen videre Betydning. Han gør gældende, at det vil være til Skade for Gartnerne; de leve ikke under gode Vilkaar, fordi de ingen Toldbeskyttelse have. Jeg ved ikke rettere, end at Gartneriet i det hele taget har udviklet sig ret godt i en lang Række af Aar uden Toldbeskyttelse, og jeg tror ikke, der er nogen Grund til at tage særlige Hensyn til Gartnerne ved Behandlingen af dette Lovforslag. Derimod kan jeg paa den anden Side ikke se rettere, end at det absolut er til Gavn for andre Producenter end Gartnerne, thi der er jo mange andre, der producere Havesager og Frugt end de, der egentlig ernære sig som Gartnere. Jeg tror, at det vil være til betydelig Gavn for Landbruget i det hele taget i en stor